06/08/2022

Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος (6 Αυγούστου)

/ Επικαιρότητα

Στις 6 Αυγούστου η Αγία μας Εκκλησία χαίρει, τιμά, αγάλλεται και πανηγυρίζει την Ανάμνηση της Θείας Μεταμορφώσεως του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Κατά τη διήγηση των Ευαγγελιστών, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός πήρε από τους μαθητές τον Πέτρο (29 Ιουνίου), τον Ιωάννη (26 Σεπτεμβρίου) και τον Ιάκωβο (30 Απριλίου) και ανέβηκε στό όρος Θαβώρ για να προσευχηθεί. Όπως σημειώνει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Επήρε δε τρεις μόνους Αποστόλους, ως προκρίτους και υπερέχοντας. Ο μεν γαρ Πέτρος επροκρίθη, επειδή ηγάπα πολλά τον Χριστόν. Ο δε Ιωάννης, επειδή ηγαπάτο από τον Χριστόν. Ο δε Ιάκωβος, επειδή εδύνετο να πίη το ποτήριον του θανάτου, το οποίον και ο Κύριος έπιεν».

Οι τρεις μαθητές Του, όπως ήταν κουρασμένοι από τη δύσκολη ανάβαση στο Θαβώρ και ενώ κάθισαν να ξεκουραστούν, έπεσαν σε βαθύ ύπνο. Όταν, ξύπνησαν, αντίκρισαν απροσδόκητο και εξαίσιο θέαμα. Το πρόσωπο του Κυρίου άστραφτε σαν τον ήλιο, και τα φορέματα Του ήταν λευκά σαν το φως. Τον περιστοίχιζαν δε και

συνομιλούσαν μαζί Του δυο άνδρες, ο Μωϋσής (4 Σεπτεμβρίου) και ο Ηλίας (20 Ιουλίου). Γράφει χαρακτηριστικά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Έφερε δε εις το μέσον τους τον Μωυσήν και τον Ηλίαν, διά να διορθώση τας σφαλεράς υποψίας, οπού είχον οι πολλοί περί αυτού. Καθότι, άλλοι μεν έλεγον τον Κύριον, πως είναι ο Ηλίας. Άλλοι δε, πως είναι ο Ιερεμίας. Διά τούτο λοιπόν επαράστησεν εις το Θαβώρ τους πρώτους και κορυφαίους Προφήτας, διά να γνωρίσουν οι μαθηταί, και διά των μαθητών όλοι οι άνθρωποι, πόση διαφορά είναι αναμεταξύ του Χριστού, και των Προφητών.

Ο μεν γαρ Χριστός, είναι Δεσπότης. Οι δε Προφήται, είναι δούλοι. Και ίνα μάθουν, ότι ο Κύριος έχει την εξουσίαν του θανάτου και της ζωής. Διά τούτο, από μεν τους αποθαμένους, έφερε τον Μωυσήν. Από δε τους ζωντανούς, έφερε τον Ηλίαν». Αφού οι μαθητές συνήλθαν κάπως από την έκπληξη, ο πάντα ενθουσιώδης, Πέτρος, θέλοντας να διατηρηθεί αυτή η αγία μέθη που προκαλούσε η ακτινοβολία του Κυρίου, ικετευτικά είπε να στήσουν τρεις σκηνές. Μια για τον Κύριο, μια για το Μωϋσή και μια για τον Ηλία. Πριν προλάβει, όμως, να τελειώσει τη φράση του, ήλθε σύννεφο που τους σκέπασε και μέσα απ’ αυτό ακούστηκε φωνή που έλεγε: «Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε» (Λουκά, θ’ 28-36). Δηλαδή, Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, που τον έστειλα για να σωθεί ο κόσμος. Αυτόν να ακούτε. Οφείλουμε, λοιπόν, και εμείς όχι μόνο να Τον ακούμε, αλλά και να Τον υπακούμε. Σε οποιοδήποτε δρόμο μας φέρει, είμαστε υποχρεωμένοι να πειθαρχούμε.

Πηγή: Ιεραποστολική Στέγη